

EEN GODVRUCHTIGE

BRIEF

TOT RAADGEVING EN BESTURING AAN

Kinderen in Christus Jezus

TEN OPZICHTE VAN DE GEESTELIJKE STRIJD, TOT AANWAS EN
VOLMAKING VAN HET GEESTELIJK GENADELEVEN, OP EEN KLARE
EVANGELISCHE WIJZE

DOOR

WILHELMUS à BRAKEL, Th. F.

In zijn leven getrouw en geliefd Bedienaar van het Goddelijk Woord te Rotterdam.

BIJGEVOEGD IS:

ENIGE NUTTIGE VRAAGSTUKKEN BEANTWOORD

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2002

Mijn zeer dierbare geliefden in de Heere Jezus Christus.

Mijn eerste gedachten zijn, dat u enige onderrichting begeert van de geestelijke strijd, daarom zal ik iets dienaangaande zeggen:

Dit heeft men zich gedurig met een nieuwe toestemming te herinneren, dat het de Heere alleen is, die een geestelijk beginsel van het geestelijk leven die ziel op Zijn tijd, door zulk een middel instort, zonder dat de mens het kende of begeerde.

Zo is dan de Heere alleen de oorzaak van de nieuwe natuur, en niet enigszins de mens zelf. En gelijk Hij het begin is, zo is Hij ook alleen de Onderhouder en de Volmaker van dat geestelijk leven, want de goede bewegingen komen alleen van de Goddelijke invloed en niet van de getrouwheid van de mens.

Ten eerste. Dit eerste beginsel openbaart zich in een hartelijke genegenheid, om van de zondige gestalte van de ziel, en de opwelling van die zondige gestalte, en bijzonder van zulke zonde, waartoe zijn natuur het meest genegen is, ontslagen te worden. Dat geestelijk beginsel werkt tegen de zonden, en verwekt in de mens onrust, onlust, beklemdheid, vreesachtigheid en benauwdheid, zodat, als de mens dan in het diepste naspeurt, waaruit zulke onrust ontstaat, zal hij wel spoedig gewaar worden, dat er iets in hem is, dat een haat en een weerzin tegen de zonden heeft, en die wel kwijt wilde raken als hij maar kon.

Ten tweede. Dit geestelijk beginsel openbaart zich ook in een bestendige en gedurige wederopwellende genegenheid, om met God in Christus verzoend te zijn, ook met Hem verenigd te zijn, God te kennen, God lief te hebben, en met blijdschap Zijn heilige wil te doen, omdat het Zijn wil is, en dat altijd en in alles, en voor Zijn aangezicht, hoe smartelijk ook voor het vlees, Zijn wil onderworpen te zijn, met een stille, in God gelatene zielsgestalte.

Ten derde. Dit geestelijk beginsel openbaart zich in het uitzien, wachten en verlangen naar de bekende en dierbare Middelaar Jezus; ook in het bidden, schreien en zuchten, om Hem deelachtig te worden. Ook om door Hem die zaken, in de twee voorgestelde punten vervat, te mogen genieten. En verder in het aannemen en overgeven aan Hem, Die Zich zo hartelijk, zo oprecht, zo vriendelijk aanbiedt, en de zondaar zo goedaardig en vriendelijk nodigt tot het bepaald ingaan in het verbond der genade, om de Heere voor eeuwig de hand te geven, om onderling met Hem één te zijn.

Ten vierde. Dit geestelijk beginsel is oorzaak van de geestelijke strijd tegen alle zonden, en beschouwing van noodzakelijkheid om de zondige gestalte met deszelfs opwelling te doden. En dat niet alleen omdat ze ons onrustig maakt en in de hel zou brengen, dan wel uit liefde tot God en haat tegen de zonde als zonde. Maar als dit beginsel maar is tegen sommige zonden, dan is daar de geestelijke strijd niet recht, en men doodt de werken van het vlees niet door de Geest.

Maar dit geestelijk beginsel op de voorgaande wijze werkende, is nooit tevreden met hetgeen dat het is, en met de voortgang die het bekomen mocht, maar rust niet en zal niet rusten, totdat de ziel volmaakt God bezit, en met Zijn volheid verzadigd is. Daarna breekt zij door om de begeerte tot daden te brengen, en kant zich tegen het vlees om het te doden. Zij worstelt om van al het schepsel ontslagen te zijn en haar wandel in de hemel te hebben.

Deze worsteling geschiedt zeer inwendig, en meer tegen de wortel dan tegen de takken. Zij werkt in de tegenwoordigheid van God, in een stille vereniging met God in Christus, in liefde om Gods wil te doen, in een eerbiedige vrees en ootmoedige onderwerping onder de Heere als haar verzoende God en Vader, hetzij in verzekering, hetzij in dadelijke geloofsoefeningen, hetzij in hoop op en verlangen naar God in Christus. Want de ziel kan niet altijd letten op hetgeen zij heeft, maar tracht in volmaaktheid voort te varen. Hierin is het rechte onderscheid van de strijd: die uit het tijdgeloof, het verlichte geweten, of die uit een geestelijk beginsel door de Geest ontstaat.

Het is wel waar dat het geestelijk beginsel, doordat het in het eerst zo klein en zwak is, dikwijls riet veel tegenstand kan doen tegen de sterke driften van het vlees; maar evenwel slaat dit geestelijk beginsel des levens veel zonden, die tevoren onverhinderd de ruime toom hadden, ter neer, zodat de mens niet eens van die verzocht wordt, en zo die voorkomen, geen aantrekkelijkheid of begeerte verwekt, zodat de mens van menigte van zonden schotvrij is geworden, van de eerste tijd af dat de ziel op Jezus heeft gezien en Hem verkoort.

Maar er zijn nog enige zonden waartoe de natuur het meest is genegen, door de natuurlijke aard van het lichaam, of waaraan zij het meest gewend is, of de meeste gelegenheid toe heeft, of waarmee satan haar op het listigste probeert te verleiden. De zonden openbaren zich gedurig, en hebben dikwijls grote kracht tegen het geestelijk beginsel van het leven. Hoe men daar tegen ook zucht, bidt en worstelt, het houdt het nieuwe leven onder en overweldigt, en dringt aan tot het doen van zonden. En dat gebeurt dikwijls wel één en andermaal, nadat men het al menigmaal weer had hersteld door droefheid, belijdenis en aannemen van de Borg, en een ernstig besluit tegen de zonden, ja dadelijk opstaan uit de zonden.

Hierdoor ontstaat in een wedergeborene wel eens een grote moedeloosheid, zodat men de hoop wel eens opgeeft; men laat de middelen tot herstel voor een tijd na, men durft niet weer tot Jezus komen, men is krachteloos in de aannemende daad des geloofs, zodat er noch troost noch kracht uit komt. Het gezicht van eigendom aan God verdwijnt zelfs, de volmaaktheden van God hebben weinig kracht op het hart. Hierdoor ontstaan veel beweging en verschrikkelijke gedachten; het geloof bezwijkt, ja veel zonden, die men meende dood te zijn, komen weer levendig boven; de ziel komt in de verschrikking des doods, der verdoemenis en des toorns Gods. Men krijgt nare gedachten alsof alle ernst over was, het één en het ander gaat bijna weg, de ziel wordt dor, ongevoelig, lusteloos en radeloos. Zij schat zich zelf verloren, te meer omdat de lust zo weg gaat, en zo zou er het geestelijk leven uit gaan, als niet de getrouwheid des Heeren en de eeuwige inwoning van de Geest het beginsel van het leven onderhield. Maar de Heere laat dat begonnen werk niet steken, maar komt weer op Zijn tijd om de ziel te herstellen, hetzij vlug, hetzij langzaam, hetzij met veel droefheid, hetzij met voorkomen van eeuwige liefde, om met meer stilheid en zelfverloochening dan tevoren, gelovig en gemoedigd te wandelen met meer voortgang op de weg des levens.

Een mens, die een vast hart begeert, is van node, dat hij zich gedurig voorstelt, dat het de Heere is, die het begin, midden en einde werkt, en dat hij van zich zelf niets kan doen, Joh. 15:15. O, dat wèl te leren is zulk een voordelige weg, en doet de ziel zo stil tot de Heere gaan en op Zijn komst wachten, en zo stil de leiding van de Geest opvolgen en van Hem afhangen.

Ook is het nodig dat hij Gods Woord levendig gelooft, dat de Heere in het ganse werk der verlossing voorheeft om Zichzelf te openbaren, dat Hij de mens alleen in Christus rechtvaardigt, in Hem de mens als welgevallig aanschouwt. Dit in zijn klaarheid in te zien, is de gelukzaligheid van engelen en van mensen, die God en het Lam eer en heerlijkheid zullen geven, Openb. 5:13.

Hoe zou Gods ondervonden hulp gezien kunnen worden, als wij nooit in nood kwamen? Hoe zou God barmhartigheid kunnen bewijzen, als niemand ellendig was? En hoe Zijn genade, als er geen zondaar was? Hoe Zijn lankmoedigheid, als niemand weer viel en afdwaalde? Hoe Zijn getrouwheid, indien de mens niet in hem zelf ontrouw, verloren en verdoemelijk was en in moedeloosheid het opgaf.

Laat mij toe u twee Schriftuurplaatsen voor te stellen, maar misbruik dezelve niet.

Romeinen 11:32 *"Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn."*

En Galaten 3:22 *"Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden."*

Deze weg houdt de Heere nog dagelijks met Zijn kinderen. Dit dient klaar gekend, vast geloofd en gedurig herinnerd te worden. En als deze waarheden klaar liggen in de ziel, zal het haar zo vreemd niet voorkomen als de Heere haar door een huilende woestijn en door een kromme diepe modderige weg naar Kanaän leidt. En als zij klaar kon zien welke nuttigheid de ziel uit zulk een leiding heeft, en hoe God daardoor verheerlijkt wordt, zou zij met geheel haar hart die leiding aannemen en goed keuren. Hoewel zij een afkeer heeft van het slijk der zonde, zij zou wel tevreden zijn dat zij uitgesloten werd uit het werk van haar zaligheid, en dat zij als een vuil en boos verdoemelijk zondaar, enkel om niet, uit onverdiende genade, alleen door het bloed van de Heere Jezus gerechtvaardigd werd; dat de Heere haar, die blind was, de ogen opende en .met licht bestraalde; haar die dood was, leven gaf, en haar, die niet kon gaan, droeg, en haar die zwak was, ondersteunde en leidde, opdat de Heere alleen mocht ontvangen alle eer en heerlijkheid, en dat de ziel zou vinden, dat een kleine beweging tegen de zonde zuiverder en zoeter en God aangenamer zou zijn, dan veel geweld door allerlei redenen, die van buiten konden toegebracht worden.

Ik raad u dan, slaat door de genade van God deze weg in en strijdt op deze wijze tegen de zonden. U zult misschien denken dat deze weg te licht is; dat tot het doden van zonden meer kracht nodig is? Dat is maar in uw verbeelding, en u zult duizend benauwdheden ontvlieden, en Christus juk zal liefelijk en Zijn last zal u licht zijn, en een welgemoedigde vrijwilligheid zal het werk lichter maken.

Ik bid u, slaat deze weg maar in, en u zult bevinden dat u meer vordert, dat u zo ver niet zult vervallen als te voren.

Welaan dan, ziet gedurig op de volheid van de Heere Jezus, die zich voor u opent. Neemt Hem gedurig met Zijn volheid en gerechtigheid aan, en komt daarmee tot de Vader om gerechtvaardigd te worden. Zoekt de vereniging van uw ziel met de Heere Jezus, hangt van Hem af in de trap van heiligmaking, u onderwerpende aan de vrije bedeling van God.

U kunt wel, als u de aard en natuur van het genadeverbond recht kende, en de Verbondsgod, en op Hem vertrouwde, Die Zich komt aanbieden, zeggende: "Ziet, hier

ben Ik," Jes. 65:1, en "Ik, Ik ben het, die uw overtredingen uitdelg," Jes. 43:25. Dan zou men zijn staat vast kunnen stellen, indien men zich kon verzekeren de waarachtige overgang in het verbond der genade, om gerechtvaardigd, geheiligd, bewaard en verheerlijkt te worden, en daartoe Christus de Borg gedurig aan te nemen, om door Hem tot de Vader te gaan, tot Hem die de goddeloze rechtvaardigt, Rom. 4:5.

Als de Heere ons zo doet werken, dan mag men zich verzekeren van zijn staat. En al heeft men zo zeer het oog niet op de beginselen, waarvan boven is gesproken, zo zullen er ook zijn, en de ziel zal ze soms ook vinden. Maar men rekent ze te weinig, omdat men die niet aanmerkt als het werk van God in de ziel, maar alsof het zijn eigen werk was. Ook wilde men het wel aanmerken als een grond van zijn rust, daar nochtans de Heere alleen de grond van zijn rust, en ook de Heere alleen de grond van het vertrouwen moest zijn.

Men mocht evenwel zeggen: Indien ik niet heiliger word, kan ik geen troost of vrede hebben in mijn hart; de zonden benemen al mijn verkwikking. Dit is een klaar bewijs dat u al uw rust en vrede in de heiligmaking stelt, en nog niet geleerd hebt, dat wij gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, vrede met God hebben, Rom. 5:1. En daarom, indien u zo voortgaat, zult u al uw dagen in treuren moeten doorbrengen, omdat u altijd veel zonden zult vinden, of u moest voor u een andere weg verkiezen, die wat lager is dan de volmaakte weg van God.

O, u acht het bloed van de Heere Jezus niet dierbaar genoeg. U zou u anders in dat alleen kunnen verblijden, zo dikwijls als u dat aanneemt. U zou niet van node hebben zulk een trap van heiligheid, eer u zich kon verzekeren van uw deel aan Hem; maar Zijn volheid en aanbidding, Zijn toezegging, en het getuigenis van uw geweten aan de andere zijde, dat u in waarheid Jezus aanneemt, en u in dat genadeverbond hebt ingelaten; dit is genoeg om u te verzekeren van uw deel aan Hem, om de ziel verblijd te doen zijn in Christus Jezus. Waar dit is, daar is ook leven, werkende op die wijze als nu gezegd is.

Maar mocht iemand zeggen: "Zo kan ik God ondertussen niet verheerlijken," dan antwoord ik: Iemand kan God verheerlijken in het werk der verlossing, en doordien het beginsel van het leven menigte van zonden terstond neerslaat, en inzonderheid de grove zonden die in het oog lopen. Ook vertoont dat beginsel zich uitwendig in deugden, zodat anderen het dikwijls zien, al kan men het zelf niet zien, uit begeerte naar meer, ja grote begeerte.

Dus vermaan ik u op deze weg te strijden en op deze weg voort te gaan, namelijk door het geloof in Christus, waardoor de liefde gaande wordt, en de ziel God tracht te beschouwen, en in dat vertegenwoordigen van Hem, naar Zijn beeld veranderd te worden.

Eilieve, mijn kinderen! laat het genoeg zijn uw tijd en uw krachten van ziel en lichaam verteerd te hebben in moedeloosheid. Dankt toch, hoe weinig tijd u maar over hebt. Zult u dan dat kleine ogenblikje nog verder verwaarlozen? Neen toch, wordt eens wakker. Ziet, de Bruidegom komt! Staat op Hem tegemoet!

O, wat is de zonde een verschrikkelijk ding: het is God te verwerpen, het is God te verloochenen, dat God niet is zoals Hij is. Het is God te versmaden, het is God te tergen. Zult u dat doen, die God tot uw deel verkoren hebt, tot uw blijdschap, tot uw Vader, tot uw Heere en vreze? Eilieve, zondigt niet meer tegen uw God. Wat heeft de zonde u menige traan gekost en benauwdheid veroorzaakt!, En u zegt dat er nog geen vrede in uw ziel is vanwege uw zonden; u hebt immers lust om God te behagen als u maar kunt. Wel, volgt het beginsel des levens. U weet: hoe meer u de zonde toegeeft, hoe meer ze wil hebben en meerder zonden zal voortbrengen, en u zelfs niet toelaat een goede gedachte te hebben. Hoe meer u toegeeft, hoe meer u zich inwikkelt en minder

uitkomst vindt. Maar hoe meer u er tegen strijdt, stiller en nauwer voor de Heere wandelt in Zijn wegen, hoe lichter het u zal vallen de zonden tegen te gaan, en u zult heiliger en blijder worden.

Wat is het een heerlijke gestalte, zo vrij, zo los, zo net, zo zuiver te zijn! Wie zou er niet op verliefd worden? Wie zou er niet wat groots voor willen doen?

De Heere heeft een welbehagen in het zoet worstelen van Zijn kinderen, en in die oprechte pogingen van Zijn gunstgenoten. Hij toont dat ook, door hun op iedere overwinning iets te geven van dat verborgen manna.

Ik wenste dat ik uw liefde gaande mocht maken, met u die kroon voor te stellen en te zeggen, dat ze het wel waard is. Zeker, een kroon is voor een overwinnaar; er is ook een kroon voor kleine kinderen. Welnu dan, heeft de Heere u niet geroepen en gesteld tot verkrijging der zaligheid, en zal Hij u niet in heerlijkheid opnemen? Wil Hij u niet stellen om al Zijn goedheid aan u te bewijzen? Heeft Hij niet getoond dat Hij u liefhad? Wel, hebt Hem dan ook teder lief, en ziet gedurig op de vereniging met Hem, en naar de verzadiging van vreugde bij Zijn aangezicht, Psalm 16:11, op dat onzichtbare, op dat onbegrijpelijke, op dat grote weggelegde goed, Psalm 31:20. Laat die gedachte uw ziel aanzetten tot het doden van alle zonden, ja beminde zonden.

Zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken.

Amen.

Dominee à Brakel.

Enige vraagstukken beantwoord

Vraag. *Hoe gaat het met een nieuw bekeerde?*

Antwoord.

Die is zeer begerig naar het Woord van God: Als nieuwgeboren kinderen zijn zeer begerig naar de redelijke en onvervalste melk, 1 Petrus 2:2. Dan is het: Hoe zoet is, Heere, Uw Woord mijn mond! Zo iemand wordt dikwijls op zijn knieën gebracht. Van de bekeerde Paulus staat in Handelingen 9: Ziet, hij bidt. O, het hartelijk bidden smaakt hem zo!

Hij voegt zich bij hen, die de Heere vrezen; dat die hem de weg des Heeren bescheidenlijk uitleggen, Hand. 18:26.

Zo iemand mistrouwt zich zelf veel, Psalm 139:23 en 24. En wel:

- Of hij ook wel een goede bevassing heeft.
- Of hij ook wel zal volharden, Jes. 61:8; Hebr. 12:2.
- Of hij wel zal worden aangenomen, Joh. 6:37.
- Of zijn werk ook uit God is, 1 Joh. 5:4 - 18.

Vraag. *Waarom kan men weten of men genade heeft?*

Antwoord.

- Daar men genade heeft ontvangen, daar wordt men een nieuw schepsel, 2 Kor. 5:17; want de genade verandert de gehele staat van de mens, zijn gedachten, begeerten, verlustigingen, werkzaamheden, ja zijn hele levenswijze, Gal. 2:20.
- Daar wordt het hart gereinigd, Hand. 15, zich vertonende in afweer van zonden en lust tot heiligmaking, Rom. 12:9.
- Daar kent men alles wat men bezit voor genade, met het gevolg: er is kleinheid, een gezicht van onmacht en onwaardigheid, en God in Christus krijgt van alles de eer, 1 Kor. 10:34.
- Daar is men werkzaam om genade bij genade te krijgen, Joh. 1:16.
- Daar zijn sterke zielsbegeerten tot aanwas in de genade, naar meer licht, leven, liefde en sterkte, Fil. 3:12, en daar gaat het hart gedurig naar uit, naar de volle en dierbare Heere Jezus, Gen. 22:5.
- Daar spant men menigmaal de vierschaar in zijn geweten, over zijn hart, en des Heeren Woord, wat dat van zijn staat en daden oordeelt, en wat er in het hart al omgaat, Klaagl. 3.
- Daar legt men zich in stille afgezonderde eenzaamheid voor de Heere open, en men wenst te zien wat er nog in zijn ziel en wandel is, dat de Heere mishaaft, en dat Hij hem dat bekend mocht maken, Ps. 139:23 en 24.
- Daar is de grootste lust, liefde en hoogachting voor die middelen, die hem het klaarst ontdekken en het meest bekend maken aan hem zelf. Is er een leraar of een godzalige of een boek, dat hem een gebrek aanwijst, dat hij nooit tevoren gekend had; o, hij bemint dat middel en dankt de Heere, dat Hij door Zijn goede voorzienigheid hem dat heeft doen voorkomen, Ps. 141:5 en 1 16:12.
- Daar is men het aller Godvruchtigst als men alleen is om met de Heere te handelen, Hem zijn nood te klagen, Hem raad te vragen, en zo gemeenschap met Hem in die lieve en dierbare Jezus te oefenen, Gen. 22:5 en 25:63.
- Daar is ook geen rust op, noch vergenoegen in zo iemand, al spraken alle leraars en Godzaligen goed van hem, zo lang als de Heere Zelf niet van vrede spreekt tot de ziel, Ps. 85:9, en zo door Zijn Geest met haar geest getuigt, dat zij een kind van God is, Rom. 8:16.

Vraag. *Waar gaat een bekeerde naar uit?*

Antwoord.

- Tot zelfonderzoek, van al zijn daden, uit- en inwendig, Klaagl. 3:3 .
- Om de wijsheid in te laten, Spr. 2:4.
- Om de bedachtzaamheid in te laten, Spr. 2:11.
- Om de bedachtzaamheid deurwaarder te maken van zijn hart, Spr. 4:23.
- Om winst te doen, met de tijd uit te kopen, Efëze 5:16.
- Zo iemand heeft deze bezigheden:
- Hij verwondert zich over de wegen des Heeren en Zijn werken, Matth. 21:20.
- Hij verontwaardigt zich, Lukas 18:13.
- Hij benaerstigt zich, Rom. 12:11.
- Hij voldoet zich nooit, Jes. 64:6.
- Hij beveelt zich aan de Heere.
- Hij is opgenomen met geestelijke winst en jaagt daarnaar, Fil. 3:14.
- Hij is niet vergenoegd met uitwendige plichten, Fil. 3:3.
- Hij is blij in de wasdom der genade.

Vraag. *Wat doet hij om in de genade op te wassen?*

Antwoord.

- Hij houdt zich dicht bij de Wortel, de Heere Jezus, Ps. 73:28.
- Hij slaat zijn wortels aan de waterbeken, Jer. 17:8.
- Hij zuigt kracht uit Jezus als de levendmakende Fontein, Ps. 36 en Joh. 6 en 15.
- Hij doet weg alles wat de wasdom zou verhinderen, Fil. 3.

Vraag. *Wat hindert de wasdom?*

Antwoord.

- Bekende zonden zijn als venijn op de boom, Jes. 59:2 en Éfeze 4:30.
- Nalatigheid van bevolen plichten, Openb. 2:4 en 5.
- Gebrek aan bevochtiging. Zelfzoekend, zichzelf beogen in zijn doen. Deze worm steekt al dikwijls aan de wonderboom, Jona 4:7.

Vraag. *Wat ontbreekt doorgaans bij de jonge christenen?*

Antwoord.

- Licht om hun plicht te kennen, Lukas 9:54 en 55.
- Kloekmoedigheid om er in de kracht des Heeren aan te gaan.
- Kloekmoedigheid onder tegenstand.
- Onderscheiden oordeel.
- Standvastigheid onder allerlei verzoeking, Matth. 26:69 - 74.
- Gemoedigheid onder allerlei wederwaardigheden, Klaagl. 3:18.

Vraag. *Welke raad zou men aan jonge christenen geven?*

Antwoord.

- Wees voor het minste dankbaar, 1 Thes. 5:18.
- Onderzoekt uzelf veelmaal, 2 Kor. 13:5.
- Onderhoudt u met de middelen van bidden, 1 Thes. 5:17.
- Zoekt meer naar heiligheid dan naar troost, Fil. 3:10.
- Stelt u de beste voorbeelden van heiligen voor, Hebr. 11 en 1Kor.11:1.
- Laat de raad en bestraffing van hen die God vrezen u welgevallen, Ps. 141:5.
- Onttrekt uw hand niet van uw plicht.

Vraag. *Wat heeft men tot waarschuwing aan jonge christenen tot besturing te zeggen?*
Antwoord.

- Stoot u niet aan de gebreken van anderen.
- Denkt niet dat u altijd op één en de zelfde wijze geleid zult worden.
- Denkt niet dat u terstond tot de hoogste trap van genade zult komen.
- Denkt niet dat u meer zondigt, omdat u meerder zonden ziet, Éfeze 5:13.
- Denkt niet de zonde zo onder te kunnen brengen, dat zij het hoofd niet eens zou opsteken, Rom. 7 en Gal. 5:17.
- Denkt dat u altijd in de wapenen moet staan, en bedacht moet zijn op strijd en tegenstand, Lukas 13:24 en Éfeze 6.
- Zijt niet versagd, al is het dat uw vijanden zeer veel, zeer ervaren, zeer loos en zeer boos zijn. U strijdt maar tegen veroordeelde, overwonnene, geboeide en bepaalde vijanden.
- Bovendien zijn uw wapens krachtig voor God, 2 Kor. 10:4. De overste Leidsman is met u in de voorhoede, Hebr. 12:2. Hij dekt uw hoofd ten dage des strijds. Een wolk der getuigen hebt u voor u; die staan voor het einde, Hebr. 11. Uw wapens zijn beproefd door andere gelovigen, 1 Joh. 5:4. U zult Hem eren voor de verlossing, Ps. 48:5 en 50:15.

Vraag. *Waar heeft een jonge christen naar te staan?*
Antwoord.

- Oefent u in een gemeenzame omgang met God in Christus, Job 22:21.
- Vertelt Hem al uw wegen, Ps. 1 19:26.
- Klaagt Hem al uw noden, Fil. 4:6.
- Pleegt met Hem raad in alles, Ps. 32:8.
- Doet niets zonder Hem, Spr. 3:6.
- Gaat veel tot Hem in het verborgene, Ps. 7
- Overdenkt Zijn bevelen, Ps. 1:2.
- Overdenkt Zijn toezegging, Ps. 119.
- Bepleit die dikwijls, Ps. 1 19:41.
- Koopt uw tijd uit zo veel u kunt.
- Neemt iets af van uw slapen, van uw lang tafelen, van uw onnutte bezigheden en van uw mindere hoofdbezigheden.
- Zijt ook gehoorzaam, gelovig, naarstig en verloochenend in alle geboden plichten, al zou u veel tijd daaraan besteden, Rom. 12:11.
- Iemand met veel bezigheden, waarin hij gekomen is, moet zich afvragen: Is het mijn beroep niet? Kan het mij ook nuttig zijn? Zijn het werken van barmhartigheid? Kan een ander daar ook nut van hebben?
- Wees daarin tevreden, in al wat uw hand vindt om te doen, dat te doen met vlijt, al hetgeen waartoe u Gods hulp mag invoeren. En als het verricht is, mag u God danken voor Zijn hulp en bijstand.
 - Doet dat vrij, maar zonder murmuring, Fil. 2:14, in eenvoudigheid des harten.
 - Met gematigde begeerten.
 - Onder vertegenwoordiging van God, Ps. 16:8.
 - Met beoeging van Gods roem, 1 Kor. 10:31.
 - In zelfverloochening van al het eigene, Matth. 16:14.
 - Bepalende alles naar gelegenheid en kracht, die de Heere u verleent, Fil. 4:13.

Nog een toegift

Een uitwendig belijder van het christendom kan een waar christen zeer nabij komen, en echter nog geen waar christen zijn:

- In een uitwendige kennis van veel waarheden, ja zelfs gewetensgevallen en handelingen van God met de ziel, en zo in de naam van Christus te leren duivelen uit te werpen, Matth. 7:22.
- In een soort van geloof, door toe te stemmen uit overreding van zijn oordeel al de waarheden. En het is niets anders dan een tijdgeloof, gelijk dat van de dwaze maagden, Matth. 25.
- In een vrij sterke hoop van zaligheid, met de gedachte dat men zonde zou doen als men daaraan twijfelde, Deut. 29:19.
- In een uitwendige ijver voor God, Zijn zaak, volk en waarheid. Dit is te zien in Jehu, 2 Kon. 10:16; in de Joden, Matth. 23 en Paulus vóór zijn bekering, Hand. 22 en 26.
- In uitwendige godsdienstigheid, Jes. 58:2, Ezéch. 33:31 en daar lust en vermaak in hebben, Matth. 13:20 en 21, en zelfs in veel dingen te doen. Dat is te zien in Herodes in Markus 6:20; ja zelfs verborgen godsdienstplichten te betrachten als de farizeeër in Lukas 18:12.
- In vrees en vernedering onder Gods oordelen; te zien in Farao, Ex. 10:16; in de Ninevieten en Achab.
- In droefheid over, geraaktheid onder en belijdenis van zonden; als blijkt in Kaïn, Gen. 4; Saul, 1 Sam. 26:21; Judas, Matth. 27, en andere meer.
- In de blijdschap die hij gevoelt onder predikaties, voorstellingen van de beloften van het Evangelie, door een verkeerde toepassing en verbeelding daaraan deel te hebben, en daarover als weggevoerd te worden in blijdschap, Hebr. 6:4 en 5.
- In enige liefde tot en vereniging met Godzaligen, hun gezelschap te zoeken en het met hen voor een tijd te houden als Simon de tovenaer bij Filippus, Hand. 8:13, en Judas onder de apostelen.
- In een verlangen naar de hemel, als daar verrukkelijk van gepredikt of gesproken wordt, Lukas 14:5, of door veelvuldig kruis en verdriet, als het zo in alles tegenloopt.
- In een uitwendige vrijmoedige belijdenis van de waarheid, en uitkomen voor God en Zijn zaak; ja, men zou daar een martelaar voor worden, 1 Kor. 13:3.
- En ten laatste, in uitwendig onberispelijk van wandel te zijn: in wezen, in taal, in kleding, en enige prijzenswaardige deugden; goed, natuurlijk, matig, behulpzaam, vriendelijk, elk het zijne gevende, zoals te zien is in Paulus vóór zijn bekering, Fil. 3:5 en 6. Zo hebben we een gedaante van godzaligheid, 2 Tim. 3:5, maar die de kracht derzelve verloochenen.

Einde